

инж. Кръстю Морев

ГЛОБАЛИЗМЪТ, ДЪРЖАВАТА И БЪЛГАРИТЕ

/Повлияни думи от едно изказване и една среща./

Странно съжителство на оценки днес се наблюдава, когато говорим за българина – от “осанна” до “разпни го”, и въпреки това всички сме в плен на един необуздаем и нестихващ вътрешен порив да съпреживеем миг на безпаметна радост и гордост от българин на подиум.

Малко психология на коляно – Българинът обича предизвикателствата, особено когато тези предизвикателства са във висините и са непреодолими за другите. В стремежа си да разреши тези предизвикателства, Българинът е отдаден единствено и само на това решение, загърбвайки всякакви други задължения и то без да търси равностойно възмездие за усилия и труд. За кауза и с всеотдаен патрон, Българинът може да работи и в колектив. А и още нещо, ако в колектива има парашутисти или такива, чието място не е там трябва да бъдат изолирани, много е нисък прагът му на търпимост към среда в която го смятат за откровен глупак.

Тази въпиюща липса на патрони на нацията, вече се изродила до такава степен, че медийните ни патерици, оплетени в интригите си, или обслужвайки интриги, са достигнали равнището на казино в Лас Вегас, в буквалния смисъл на думите. Ама не че няма патрони и достойни постъпки, ама за тях се иска и смелост и съвест, която да ги представи и защити след това – такава съвест няма у нашите журналистически среди. Защото практиката е, че като си отвориш устата за нещо достойно, в следващият миг срещу този достоен човек, или постъпка или журналист се изправя цялата мощ на осведоменият обвинител, чиято логика е как така един ОБИКНОВЕН, може да сътвори нещо с което да занимаваме аудитория и да стои на трибуна – трибуните са за избраните, а избраните се определят от отбрани. Били сме на 113 място по свобода на словото за 2016г – то слово няма, ние за свобода говорим/или Реалитата, лотарии и игрите на късмета са словото/.

Много се говори от бивши и настоящи политици и анализатори, че в България липсват глобални цели, които да мотивират и консолидират българите и това е причината за продължаващата вече 5 години политическа безпътица.

Имам две предложения:

А. България да си постави за цел да влезе в автомобилостроенето в следващите 20 години с продукти на български фирми. Това да бъде неотменим ангажимент на всички правителства

Автомобилостроенето е най-важният индустриален сектор на промишлеността. Автомобилът във всеки исторически момент е концентриран израз на най-софистицираните достижения на науката и технологиите в техният общодостъпен вариант.

Транспортното машиностроене и автомобилостроенето имат и ще имат най-динамичен темп на развитие в следващите 50 години. Автомобилостроенето има най-дълга верига на генериране на принадена стойност в сравнение с всички други стопански и индустриални отрасли. Автомобилистроенето е като самолетносач, който се следва от всички отрасли на промишлеността - химия, машиностроене, електроника, материали и нови технологии, системи с изкуствен интелект и разпознаване на образи. Когато автомобилостроенето е в подем, индустрията е като дискотека – навсякъде светлини и проблясъци.

Само три цифри – от 700-800 млн. автомобили, които се търкалят по пътищата на света в момента с годишно производство 70 млн., за 2050г –т,е, след 30 години тяхният брой ще достигне 2,5 млрд., с годишно производство 600-700млн. От това количество само 35-40%, ще бъдат автомобили с ДВГ

Продуктовата гама на тази стратегия е обект на дефиниране и прецизиране, но тя обхваща компоненти, сборни единици и крайни изделия.

Автомобилостроенето на настоящият етап от своя масов характер и многомилionenни серии, все повече се превръща в поръчкова система на задоволяване на определени потребности.

Нито Швейцария е държава на шоколада, на курортите и на кравите, нито Финландия е държава на хартията и на финландската водка.

А когато става дума за предизвикателство и когато то е автомобил, българинът е много амбициран, и винаги търси да има наука. Та ако човек строй дългосрочна стратегия трябва да има и предвид и някои психологически черти на местният субект. Преобладаваща част от талантливите българи работят по програми в лабораториите по света, където прилагат своят талант за решаване на уникални задачи в инженерството и математиката.

Б. Сега нещо провокирано от думите на мой колега.

Посочвайки група работници той каза: – Тези хора нямат работа. Тези хора имат семейства и трябва да им осигурим издръжка.

Може да не е икономически издържано и да няма подкрепата на нашите кредитори, но това решение има свои аналози в икономическата практика на други държави.

Всички опити да създадем общество, отговорно за съседите си и самоиздържащо се на базата на свободната инициатива се провалиха/пропускам думата проспериращо общество/. Този провал беше повлиян и от собствените ни босове за лесни пари, от собствените ни избраници – били те повлияни от лични амбиции или слугувайки на чужди емисари. Не се създадоха стереотипи на мислене и поведение, в които кражбата и създаването на зависимост да не бъде атрибут на всяка форма на власт - администраторите и бюджетните институции крадат, собствениците на фирми се отнасят към подчинените си като феодал към крепостни, а пък крепостните естествено са Андрешковци, ама когато над тях са Големите Андрешковци, те са само малки. На българина му беше отнето, ОТКРАДНАТО, не само постигнатото от труда му и спестяванията, но и най-важното - времето през което той да формира новите си житейски, битови и граждански приоритети и рефлексии на поведение. И това от едни скудоумни научни съветници –наши и чужди. А също и едни услужливи безгръбначни и многи ефтини/2 св. за 5 лв. - който е пътувал по пътищата на България в онова време знае какво означава/ политически ла-няри, позволили на месните и чужди бясни кучета да рѣфат около нас и от нас. Не само, че рѣфаха ами и ни лепнаха зараза да рѣфаме и ние, пък ако ще собственото си тяло – за това на деца и родители не говоря.

За да сме честни към поколенията, трябва да се изпробва и обратният вариант: Да осигуряваме заплащане съобразно норми за равнопоставен труд в Европа за всички

които работят. Ако производителността в някоя фирма не му харесва на някой работодател, той да се постарее да си балансира производството. Всички които са подпомогнати от държавата, ще имат същите условия на заплащане. Целта на този модел е след 20 години, да имаме отгледани в наши условия граждани, чиито ценности са формирани в условия за професионална реализация и уважение.

До момента задъхвайки се вече отвсякъде ни залива информация и статистики за изчезващата българска нация, а нито за миг не сме декларирали уважаеми потенциални емигранти кажете какво искате и къде не ви е предложено.

Как ще дойдат парите ли – би следвало да се намеят от правителството и тези които искат да бъдат там.

Подказвам едно място от къде ще се вземат:

Един популярен български професор-математик, на едно интервю, преди 2 години, по-повод на въпрос на водещата журналистка - Защо няма пари? отговори:- Много се краде! На въпросителният ѝ поглед с вдигната вежда, професора каза: -Ама наистина много се краде. Все пак на този професор му имам уважението, пък и в работата си има достъп до меродавни източници.

Та ето едно място, от къде правителството да намери парите.

И още нещо. Сега всички говорят за Татко Дони Тръмп. Той подписва укази и никого не пита –нито юристи, нито политсъветници. След това неговите служители ги изпълняват и не обясняват- отговора е “Решение на правителството”.

Ако ще променяш нещо се иска петел и грива, а не м.к..

В България за 2 години хванаха 200 митничари за кражби, а след това възстановиха на работа 80%.

А какво да се прави с тези, които изнесоха парите зад граница-правителството да покани др. Путин за малка лекция.

„България след българите”

08.02.2017, 13:31 Минчо Минчев 15972

България

/Поглед.инфо/ През втората половина на април 2013 г. в Брюксел е проведена особена конференция. На нея кратък доклад изнася комисарят по регионалната политика Йоханес Хан. Заглавието на доклада е кратко като команда за залп на езекуторски взвод: “България след българите”.

В официалната сигнатура за изявите на г-н Хан и в деловодните дневници на ЕС на немски език е останало само заглавието “Probleme der Bevölkerungspolitik in der Europäischen Union - Bericht von Johannes Hahn “Bulgarien nach dem Bulgaren“ april, 2013”. Самият доклад е прибран в “архив”. Преведено, заглавието означава: “България след българите. Доклад, изнесен на конференцията “Проблеми на демографската политика в ЕС”. Преводът на доклада на г-н Хан е направен на 23 април. Направен е отговорно и професионално. Няма съмнение, че и в Министерството на външните работи, и в Министерския съвет, и при президента съществуват и оригиналът, и неговият превод. Големият въпрос е защо един съдбовен за България документ продължава да бъде скриван от българската общественост?

И тогава, през април 2013 г., както и сега, България е в предизборна треска. Междувременно обаче бяха проведени и избори за Европейски парламент, и предсрочни парламентарни избори, и избори за местни органи на властта. На “Нова Зора” не е известен факта някой да е споменавал за въпросното събитие. Какво вълнува българските избраници и кое е главното за тях: настоящето и бъдещето на България, или командировките и командировъчните им като жители на света.

На кого служат институциите на българската държава, че са безмълвни и безучастни, когато чакали и хиени, уж цивилизационни роднини на Балкански лъв, се опитват да разпределят като нови ловни територии земята му? След като отнеха хляба на целия народ, след като ни оставиха голи, боси и безоръжни, и почти източиха младата ни кръв чрез принудително гурбетчийство, подражателско потребителство и грантов нихилизъм, сега ни изкарват виновни за всички беди, които като марокански скакалци ни наскачаха. Каква неоколониална наглост и цинизъм, обвити в шоколадовата глазура на евробюрократична загриженост и неолиберално двуличие. Но и какво унижително раболепие на националните ни божем водачи.

Публикуваме текста на доклада на г-н Хан, без да характеризираме нито неговите констатации, нито изводите, които той е направил. Нека читателят сам прецени доколко тези въпроси го засягат и доколко би трябвало да са тревога на избраниците да управляват страната ни. Нашата надежда е народът ни все пак да си отвори очите за бездната, която е пред краката ни.

Някога Дядо Славейков горчиво проплака: “С клечки съм му отварял очите на този народ”. След него непрежалимият Николай Хайтов ги повтори с не по-малка горест.

Ако не друго, надяваме се поне, че колегите от българските медии няма да останат безразлични и ще прибавят и своята тревога към нашата, за да бъдат огласени тезите за България и нейното бъдеще.

Нашите сили засега не стигат за повече.

В тази връзка публикуваме и тревожния анализа на проф. Орлин Загоров за подмяната на истинските европейски ценности, каквито всички сме вярвали и сме се надявали, че съществуват.

Тези за съдбата на България

(* Заглавието е на редакцията)

- Доклад, изнесен на конференцията „Проблеми на демографската политика в Европейския съюз“

Йоханес ХАН

Уважаеми дами и господа, колеги,

Знам, че това, което ще изложа пред вас, ще засегне особено болезнено българските ни колеги, но ние няма как да си закрием очите пред действителността, такава, каквато е, ако искаме Европейският съюз да оцелее и да се радва на едно сигурно и стабилно бъдеще. Дълго търсих точното заглавие на този документ и най-накрая се спрях на “България след българите”, като предупреждение, че ако не вземем необходимите мерки, не след дълго можем да се сблъскаме с подобен доклад, но вече със заглавие “Европа след европейците”. За какво става въпрос?

Всички вие знаете, че наскоро приехме Република България за член на Европейския съюз, но малцина сте наясно, че нейното население се топи с огромна скорост. Във времена, когато усилено се говори за пренаселеността на света като цяло, за недостига от ресурси, необходими за задоволяването на нуждите на човечеството, България представлява едно, меко казано, странно изключение. За съжаление това изключение се намира в границите на Европейския съюз и ние трябва много внимателно да изследваме демографските процеси, протичащи в тази държава, и да си направим необходимите изводи. Ще ви го кажа директно – до четиридесет години България ще изчезне, българите ще изчезнат като народ, и този процес е необратим. Ние не можем да го спрем, но можем да се поучим от него.

Уникалното е, че изчезването на българите се дължи не на война, бедствия, епидемия или геноцид, а на изцяло икономически, политически и социални особености в тяхната народопсихология. Българите, по това, което наблюдаваме, се характеризират като

изключителни егоисти и индивидуалисти, така да се каже самотни търсачи на лично щастие. Това е силно изразено в техните политици и бизнесмени. Те са крайни демагози и популисти, целящи да се доберат до властта, за да могат да се отдадат на корупция и да разпродадат богатствата на държавата срещу някакъв процент. В стремежа си към бързо забогатяване те надвишиха многократно позволената скорост, изстисквайки безмилостно силите, живота и здравето на своите съграждани. В резултат получиха едно болно, застаряващо население, а младата част от българите преобладаващо свързват щастието с възможността да емигрират и да се устроят в друга държава. В резултат на това населението на България през последните 23 години е намаляло с 1 600 000 души и не се вижда начин този процес да бъде спрян.

Почти всички можещи и знаещи българи търсят начин да емигрират, а и не само те, хората от малцинствата също. България за последните години е загубила близо 260 000 жени в детеродна възраст. В страната живеят предимно пенсионери, които нямат нито силите, нито възможността да се противопоставят решително на пагубната политика на своите управници. Оказа се, че българите не могат да излъчат от средите си хора, които наистина да милеят за държавата и бъдещето на нейните граждани. Процесите в България не биха могли да бъдат обърнати дори и по насилствен, революционен път, просто защото липсва необходимото количество млади, мислещи хора. Те предпочитат емиграцията. Българите изчезват поради загубата на вяра в собствените си възможности и значимост, те губят желание за живот, не виждат смисъл, обзети са от стрес, страх и апатия. Но моята цел не беше да ви разкривам причините, довели до това обезлюдяване, а да погледнем как този уникален случай оказва влияние върху Европейския съюз.

И така, да повтора: в лицето на България ние имаме територия в рамките на Европейския съюз, която стремително се обезлюдява. Територия, която е стратегическа не само от геополитическа гледна точка, но и от климатична. Защото изследванията сочат, че въпреки глобалните промени на климата, които се очакват, територията на България ще представлява едно уютно място за живеене, слабо засегнато от промените, в сравнение с останалите части на съюза. Тук искам да предупредя, че едно такова обезлюдяване няма да остане незабелязано от другите глобални сили и тази територия надали ще остане за дълго ненаселена, особено като се има предвид стремглавото нарастване на населението на Земята. През отминалия месец, в „Мириет“ публикува скандална карта на „Нова Турция“, където една голяма част от територията на България, която вече е територия от Европейския съюз, е обозначена като турска. Убеден съм, че подобно действие нямаше да бъде възможно, ако нямаше демографска криза в България. Все повече руснаци си купуват имоти на територията на България, което също е обезпокоителен знак за нас. И не на последно място, нашите партньори от САЩ преди време открито обявиха, че ромите са бъдещето на България и усилено работят с този етнос, който е с предимно младежки състав, като не е тайна, че по този

начин си гарантират, че бъдещото население на тази територия ще бъде настроено проамерикански и ще защитава техните интереси на Балканите.

Общо взето, почти няма държава, както от глобалните играчи, така и от съседните на България страни, която да не си точи зъбите и да не си прави сметки как да приобщи тази територия към себе си било чрез създаване и подпомагане на собствено малцинство в тази територия, било чрез приобщаването на ромския етнос към своите интереси. И тук идва най-важният въпрос – как в този сблъсък на интереси ние можем да действаме в защита на нашите собствени. Ясно е, че на българите не можем да разчитаме, те изчезват от игралната маса. Една част се разпиляват, други измират. Няма смисъл нито да ги подпомагаме, нито да им отпускат пари от еврофондовете, тъй като те отиват в джобовете на управляващите и техните приближени, и ефектът върху цялостното състояние на държавата е дори отрицателен, защото обезверени от несправедливостта и беззаконието, все повече българи решават да емигрират.

Ако обаче българите не намират сили и воля да се борят за своята държава, ако са готови да я напуснат и да я изоставят без жал, без дори най-малък опит за съпротива, ние не бива да допускаме да изгубим територията ѝ. Затова предлагам следното: да създадем програма за заселване на територията на България с европейски граждани от останалата част на съюза. И сега имаме европейски граждани, които си купуват имоти в България, но се сблъскват с беззаконието, царящо в страната, и бързо-бързо се отказват от това свое начинание. Смятам, че ние трябва да ги подпомогнем в техните усилия и дори да популяризираме България като подходящо място за заселване и бягство от напрегнатия живот в Западна Европа, като субсидираме всеки, който реши да потърси там своя нов дом. Смятам, че на всяка държава може да бъде отпусната квота за брой лица, желаещи да се заселят на територията на България, като тези хора бъдат подпомагани от нас да се включат в местното управление, за да могат да променят ситуацията към по-добра за Евросъюза.

Територията на България има голям потенциал за развитие както в сферата на земеделието, така и в сферата на туризма, но за да се случи това, управлението на страната трябва да бъде отнето от ръцете на олигархичната българска върхушка, което няма да бъде трудно, ако успеем да заселим там десет милиона европейци, които да създадат своя партия, която чрез избори да поеме властта по един мирен и демократичен начин. Българите, които пожелаят, ще могат да се завърнат в територията си, те няма да ни пречат. Убедил съм се, че българите нямат нужда от държава, те си имат история, с която да се гордеят. Така виждам аз България след българите, ако имаме желание да задържим територията им в рамките на Евросъюза.